

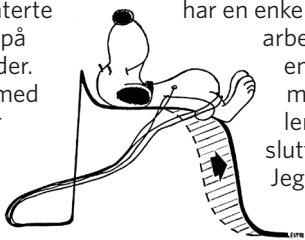
HJERTEFORUM ER MIN VIKTIGSTE HOBBY - FORNØYD REDAKTØR OG PRODUSENT

Intervju av Eivind Stoud Platou ved Maja-Lisa Løchen

Hjerteforum fyller 30 år i 2017, og i den anledning vil vi gjerne presentere vår grunnlegger, teknisk redaktør, produsent og kollega Eivind Stoud Platou, som har vært et sentralt medlem av redaksjonen helt siden starten. Han har et viktig og avgjørende ansvar for *Hjerteforums* utforming, stil, personlige preg, den korte produksjonstiden og for at tidsskriftet ikke er så veldig stivt i formen.

- Hvordan hadde det seg at du startet *Hjerteforum*?

- Otto Smiseth kontaktet meg, han var da sekretær i Norsk Cardiologisk selskap (NCS), og Jan P. Amlie var formann. Vi kjente hverandre godt, og han kjente til min interesse for det tekniske. Vi var stipendiater og delte kontor på Teoribyget ved Universitetet i Tromsø i fire år. Da jeg i 1982 skulle begynne med sammenfatningen av min doktorgrad, ble jeg akuttoperert for carpal tunnelsyndrom i høyre hånd etter å ha skåret opp en kasse torsk fra Senja for frysing. Med én hånd valgte jeg å skrive sammenfatningen med tekstbehandling. Ifølge Otto var det den første doktoravhandling i Norge skrevet med tekstbehandling. Jeg kjørte ut spalter og monterte det på A4-ark, og alt ble trykket på offset, som alle andre doktorgrader. Alt jeg skrev senere ble skrevet med tekstbehandling. Et par måneder etter disputasen var jeg invitert som foredragsholder på et symposium arrangert av Günter Breithardt (æresmedlem i NCS). Da jeg kom dit, så jeg logoen til min doktorgrad montert over to etasjer. Dette var logo for hele symposiet, som var om klasse 3-antiarytmika, det samme temaet som for min avhandling.

- Hvordan hadde du skaffet deg erfaring med den tekniske siden av tidsskriftproduksjon?

- Jeg hadde erfaring fra skoleavisen på Nadderud gymnas i Bærum, både når det gjaldt innhold og spesielt på produksjons-siden. Sparebanken i Bærum arrangerte kurs i skoleavisproduksjon som jeg hadde deltatt på. Så layout, design og ferdigstilling av *Hjerteforum* frem til trykking har hele tiden vært mitt ansvar. Arbeidet tar mye tid, og produksjonen er profesjonell. Jeg er nå 69 år og pensjonerte meg fra overlegestillingen ved Ullevål sykehus som 65-åring. Hele tiden hadde jeg hatt en tanke om at *Hjerteforum* var noe jeg kunne holde på med som pensjonist.

- Du høres ut til å leve et aktivt pensjonistliv?

- Ja, min kone Inger sa spøkefullt at jeg gikk ned fra 2 ½ jobb til 1 ½ jobb da jeg ble pensjonist. Jeg har det travelt, men jeg har det fint. I tillegg til *Hjerteforum* jobber jeg fortsatt litt på Ullevål med ting som interesserer meg, nemlig det nasjonale pacemakerregisteret og Pacemaker- og ICD-senterets register og statistikk. Jeg har en enkel kontorplass, mottar lønn for arbeidet og føler fortsatt at jeg er en del av kollegiet, noe som betyr mye for meg. Men jeg ønsket ikke lenger å ha pasientansvar da jeg sluttet å gå på kontoret hver dag. Jeg arbeider også med et prosjekt knyttet til en stor utstilling som skal åpnes neste høst på det medisinske museet på Ullevål sykehus. Utstillingen skal hete «reservedelsmennesket», og jeg har ansvaret for elektrofysiologiens og pacemakernes historie. Vi har blant annet en unik historisk pacemakersamling som skal monteres.

- Mange av oss spekulerer på når det beste tidspunktet er for å pensjonere seg. Hvilke overveielser gjorde du i så måte?

- Jeg pensjonerte meg som 65-åring fordi jeg så at jeg ville få omtrent den samme økonomi som tidligere, dette på grunn av full tjenestepensjon. Det passet også av helsemessige årsaker, da jeg hadde vært gjennom en stor mageoperasjon. Ellers var det den praktiske siden av kardiologien jeg likte, men de siste årene ble det mest administrasjon, og det trivdes jeg ikke så godt med. Det ga meg nokså lite. I tillegg har vi både to barn, svigerbarn og fire barnebarn i alderen 2 til 10 år som jeg ønsker å være sammen med. Min datter er psykolog og bor i Stockholm, og min sønn er designer og bor på den nedlagte jernbanestasjonen Galleberg i Vestfold sammen med sin kunstnerkone.

- Din kone Inger er også med i produksjonen av Hjerteforum. Dere utgjør den reneste familiebedrift?

-Ja, i aller høyeste grad. Inger skaffer alle annonsene som er grunnlaget for tidsskriftets gode økonomi. Hun driver også sekretariatet for NCS. Nå er det blitt litt vanskeligere å få inn annonser, men det er blitt bygget opp en solid kapital som sikrer drift av *Hjerteforum* i mange år fremover. Inger og jeg har installert oss i et moderne kontor på loftet hjemme der vi har alt vi trenger av datateknisk utstyr for produksjon av *Hjerteforum*.

- Hva avgjorde ditt valg av legeyrket?

- Det at jeg skulle bli lege hadde alltid ligget der. Det var forventet hjemmefra at vi tok en god utdanning. Min far var kjemiingeniør, og ellers er det mange i familien som er leger eller har annen helsefaglig utdanning. For eksempel er min bror ortoped, min søster sykepleier, hennes mann lege, min svigerinne allmennpraktiker,

og jeg har en kusine (Anne Grete Semb) og en fetter (Eivind Myhre) som også er kardiologer, og de har begge legefedre. Som et lite tilleggsmoment kan jeg nevne at jeg nok ble systematisk hjernevasket av farmor for at jeg skulle ta opp arven etter farfar (det gjaldt kanskje også fetter Eivind S. P. Myhre, vi ble jo kalt opp etter farfar begge to).

- Studerte du medisin i Oslo?

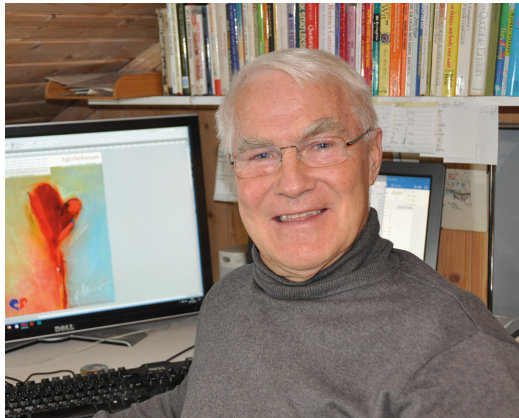
- Nei, karakterene holdt ikke til det, skoleavisen tok for mye tid. Tanken var opprinnelig å studere i Tyskland, for med tysk mor var språket ikke noe problem. Imidlertid endte jeg opp med å studere i Tours i Frankrike, der alle kom inn, men 70 % strøk etter første studieår. Jeg hadde en svak T i fransk fra realartium, så det var hardt arbeid, men jeg var sta så det gikk bra. Etter tredje året kom jeg inn på Aker-Lørenskogkullet i Oslo.

- Hvorfor valgte du kardiologien?

- Jeg planla først å bli ortoped, det tekniske og praktiske fristet. Men under turnustiden i Bodø skiftet min interesse. Kardiologen overlege Roar Røde var den som inspirerte meg. Kardiologien er teknisk, logisk, den har litt action og krever tankevirksomhet. Dette tiltalte meg. Etter Bodø ble det distrikt i Numedal og deretter Stensby og Ringerike sykehus. Barna våre ble født i henholdsvis Bodø og på Stensby.

- Så må du ha blitt fristet av Nord-Norge igjen, du tok jo doktorgraden din i Tromsø?

- Ja, min gode venn Helge Refsum hadde allerede disputerert ved Rikshospitalet og fikk jobb ved Universitetet i Tromsø. Vi kjente hverandre fra Aker-Lørenskogkullet. Helge stilte som krav for å ta jobben i Tromsø at jeg fikk en stipendiatstilling. Jeg hadde allerede forsket en del på kveldstid på hundehjarter i Jan Amlies gruppe på Rikshospitalet. Jeg fikk så en universitetsstipendiatstilling i Tromsø, og vi ble der i fire år. En av dem jeg jobbet sammen med i tillegg

til Helge, var Pål Tande, som på den tiden var en aktivt forskende medisinstudent på klasse 3-antiarytmika.

- Hvordan havnet du da til slutt på Ullevål sykehus?

- Vel, først måtte jeg arbeide et par år på Drammen sykehus på medisinsk avdeling. Deretter ble det en ledig stilling på Ullevål, der Knut Gjesdal og jeg dannet et kardiologisk elektrofysiologisk team og bygget opp virksomheten rundt blant annet utredning og medisinsk behandling av alvorlige arytmier, altså før vi hadde ICD. Ved det som etter hvert fikk navnet Pacemaker- og ICD-senteret implanterer vi nå mange hundre pacemakere årlig. Men jeg fikk også en særlig interesse for hvordan man på mest mulig skånsomt vis kunne fjerne infiserte ledningssystemer. Dette lærte jeg av en kvinnelig italiensk kardiolog med det velklingende navnet Maria Grazia Bongiorno. Vi ble gode på dette og har meget høy suksessrate og lite komplikasjoner.

- Hvordan synes du Hjerterforum er blitt, og hva er fremtiden på produksjons-siden, tror du?

- Jeg er veldig fornøyd med *Hjerterforum* slik det fremstår i dag, med både en papirversjon og en søkbar nettverson der artiklene legges ut i pdf-format. Det ideelle er imidlertid kanskje å utvikle en nettverson i tillegg, som man kan bla i slik som f. eks. Aftenpostens eAvis. Dette arbeider vi med. *Hjerterforum* er min hovedhobby. Jeg trives meget godt med arbeidet, det er morsomt og gir meg svært mye.

Slik avslutter vår travle medredaktør og *Hjerterforums* produksjonsansvarlige kollega Eivind Stoud Platou intervjuet. Han er på vei til nye avtaler og er et utmerket forbilde for dem som planlegger pensjonist-tilværelsen. Det gjelder å ha en hobby å brenne for, noe som en er topp interessert i. Da blir livet rikt og i alle fall ikke kjedelig.